

hvor der vilde blive Tale om at paalægge Evang, vilde blive saa; men netop det troer jeg taler i høj Grad for den foreslaaede Forandring, hvorved det Hele kommer til at fremtræde som en Overenskomst, og den foreslaaede Fremgangsmaade er ønskelig, baade for at constatere det Factum, at Vedkommende har paataget sig en Forpligtelse, og for at kunne oplyse denne Forpligtelses Indhold ved Protokolltilførslen. Det forekommer mig ganske klart, at det er en Form, som ikke kan undværes, naar ikke det Hele skal opløse sig i en blot mundtlig Aftale, hvor Benægtelse kan komme til at staae ligeoverfor Benægtelse, uden at det er muligt at komme til en endelig Afgjørelse. Det er just et af de Punkter, hvor jeg tør sige — uden at træde den for berørte Betsedenhed for nær — at Udvalget har truffet det Rette, naar det har gjort opmærksom paa, at det vilde være uhenftgsmæssigt at fordrø, at Dyrslagerne ikke skulde gjøre Andet end indsamle Materiale til Indberetning til Politimesteren, som derefter skulde give Ordre til Sognefogden, der skulde communiceres Vedkommende, og det ikke blot ved farlige Sygdomme, men ved alle Sygdomme, thi i de allerførste Tilfælde vil denne formelle Procedure af Hensyn, som den ærede Landstingsmand selv berørte, nemlig at det Offentliges og den private Ciers Interesser som oftest falde sammen, bortfalde, og den vil i alle mindre betydelige Tilfælde bortfalde paa det første Stadium; men dog skal der netop itide gribes ind, thi naar der med denne formelle Procedure vilde hengaae en Uges Tid, kunde der i en Masse Tilfælde gøres ubodelig Skade. At Dyrslagerne ikke ere gjorte til en Autoritet, er klart; der er Recurs fra dem til Politiet. I Kjøbenhavn og Kjøbstæderne er der ubetinget henviist til Politiet, men man har ikke troet, hvor der skulde handles ligeoverfor modvillige Personer, at burde udsætte Sagen, indtil der er indhentet Decret fra Herredsfogdens man har foretrukket at henvise til Sognefogdens Autoritet, fra hvilken der dog gives Recurs, saa at det af ham givne Paalæg kun er forbindende, indtil det enten er stadfæstet eller forandret, eller plad ophævet af Politiet. Det er denne Maade, hvorpaa man har troet

at kunne tilveiebringe raske og hurtige Foranstaltninger, uden paa nogen Maade at være traadt Cieren eller den individuelle Frihed for nær. Hvad de tre andre Bemærkninger angaaer, som den ærede Landstingsmand anførte, da ramme de ikke Udvalgets Forslag men Lovudkastet, men jeg skal gjerne gjøre opmærksom paa de Grunde, hvorfor Udvalget ikke har foreslaaet Andet. Naar det nemlig er fordret, at i alle smitsomme Sygdomme skal man henvende sig til det Offentlige, saa har det ogsaa været mig tvivlsomt, om det ikke var at gaae for vidt; men Udvalget har meget betydeligt lempet Bestemmelsen, idet det, medens efter Udcastet ethvert Tilfælde skulde anmeldes for Politiet, og Politiet da skulde afsende en Dyrslager, herderimod er forudsat, at Vedkommende selv henvender sig til Dyrslageren, og, naar han med denne er enig i, at det ikke er nogen farlig Sygdom, faaer ingen Andet dermed at gjøre. Dette er en meget stor Lempelse; men jeg drifter mig ialfald ikke til at foreslaae, at der skal være visse Sygdomme, som vel maae henregnes til de smitsomme, men hvor det i 9 à 10 Tilfælde er unødvendigt og efter det forandrede Lovudkast vil blive unødvendigt at henvende sig til Politiet, og hvor ikke engang Dyrslageren behøver at blande sig ind deri. Skal der stilles et Endringsforslag i denne Henseende, skal jeg søge at forstaae saa gode Oplysninger i den Retning som muligt. Udvalget har alfaa ikke foreslaaet en saadan Bestemmelse, men har betydeligt mildnet den Bestemmelse, der findes i Lovudkastet. Naar der er spurgt, hvorfor Heste, der dræbes paa Grund af Snive, ikke skulle erstattes ligesaa fuldt som det nedslagne Dvæg, da indeholdes Grunden dertil i Motiverne til Lovudkastet; det er nemlig, fordi man antager, at en ondartet Lungesygdom kan overstaaes, og Dyret blive ligesaa godt og brugbart som før, saa at man ved at dræbe det berøver Cieren ialfald en Chance, som hverken jeg eller jeg troer noget Menneske kan bedømme; idet den kan være forskjellig efter Epidemien eller, naar man skal tale lærdt, Epizootiens større eller mindre Dødsartethed, medens det derimod er aldeles vist, at snivede Heste ikke kunne kureres. En snivet Hest kan man vistnok bruge endnu nogle Aar;